



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

V. De residentia Clericorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

tem debitum officium non persolvit animadvertamus, ac omnia eo in genere confusa esse, non sine magna divinae maiestatis offensa consperherimus; monemus omnes, ac serio in Dominino hortamur, ut fundationibus repertis per omnia satisfaciant. Eos vero, qui beneficiorum fructibus haec tenus gavisi sunt, nec ullum officium praestiterunt, juxta sanctorum Canonum declarationem, ad perceptorum restitutionem decernimus obligatos; de perceptis deliberatur, quomodo conscientis, ac piis majorum fundationibus, satisficeri valeat.

Nullus etiam de ullo beneficio investiatur, aut ad aliquod admittatur, nisi coram Nobis, aut Nostro in spiritualibus Vicario generali, aut iis quibus id competit, subinfertum praestiterit juramentum.

Ego N. juro & promitto obedientiam & reverentiam Reverendissimo & Illusterrimo Domino meo Episcopo Mindensi, & successoribus ejus Canonice intrantibus; beneficio, ad quod institui peto, secundum oneris annexi exigentiam fideliter deseruam, atque ab eo, sine ejusdem Domini Episcopi aut Vicarii ejus licentia, non discedam; nec bona & jura Ecclesiae & beneficiorum alienabo; &, indebitate alienata, quantum in me erit, fideliter recuperare studebo. Sic me Deus adjuvet, &c.

Volumus quoque, ac serio jubemus, ut quae haeretica pravitate, aut alio quovis modo, ex bonis aut rebus Ecclesiae, alienata, oppignorata, aut hypothecata sunt, a pientissimis vero majoribus pro suarum salute animarum donata aut fundata fuerunt, omnes & singuli, Praepositi, Decani, Abbates, Piores, Collegia, Clerici, & beneficiati Dicecensis, recuperare, juxta fidelitatis juramentum, quo Ecclesiis iure obstricti sunt, allaborent: Nostro consilio aut auxilio, urgente necessitate, ipsis non defuturi. Monemus insuper omnes & singulos Ecclesiarum Pastores, beneficiatos, quoscunque Clericos, beneficia Ecclesiastica quæcunque & quomodolibet nuncupata obtinentes, ut intra spatium futuræ indicte Synodi, omnium & singulorum bonorum & immobilium, juriuum, actionum, censuum, seu reddituum, debitorum, ac aliorum quorumcunque, ad eorum Ecclesiam, vel eorum administrationi commissa Monasteria, vel beneficia, eorumque census, quoconque jure pertinentium, rationem diligentissime conquerant, & legale Inventarium, cum designatione confinium, & conditionem omnium quantum fieri potest, faciant; cuius Inventarii duo exempla legalia conficiantur, ac eorum unum in Archivio cujuscunque Ecclesiae proprio assertetur, alterum ad Nos remittatur. Et, cum Canonicis contrarium sit institutum, ne bona, ad Ecclesiam spectantia, absque prævia Nostra licentia, alienentur, aut etiam ad longum tempus elocentur; præcipimus, ut in postea-

rum nullæ tales fiant, nisi cause cognitione prævia.

In præsens autem, locationis titulo ad longum tempus vel perpetuo bona Ecclesiastica possidentes, monemus, ut intra tres menses, ad exhibendum eorum jura, coram Nobis vel Nostro Vicario compareant; quatenus in iis secundum præscriptam à sancto Concilio Tridentino formam procedamus.

Bonorum etiam Ecclesiasticorum memoria perpetua eorum, quæ vel in emphyteusin tradita, vel alio quovis nomine elocata, ut conservetur; Ecclesiasticus, cui hoc nomine Canon quotannis solvit, eundem non nisi Notario vel testibus præsentibus recipiat, adjuncta & annotata declaratione recipientis, cuius fundi vel prati vel ædium nomine id exigat, & recognitione dantis, cuius nomine id præstet; copia Instrumenti ad Nos aut Nostrum Vicarium transmisâ.

DECRETUM V.

De residentia Clericorum.

DEcens est, Clericum apud Ecclesiam suam residere, & personale servitutis debitum ministerium Deo & Ecclesiae exhibere. Quapropter districte monemus, ut quorum fundationes personalem residentiam exigunt, ipsi personaliter resideant, sub pena suspensionis à perceptione fructuum, & graviori, contumacia etiam crescente, arbitraria, Nobis reservata. Nullæ etiam dispensationes, quæ juri contrariae sunt, collusiones, aut dissimulationes, de non residendo, cuiquam suffragentur. Ubi verò legitima absentiae causa fuerit, illa, per Superiorum examinata, admittatur.

Prælatos, Scholasticos, Cantores, & Custodes, aliosque, curam animarum habentes, strictius obligatos, hortamur, quatenus, urgente necessitate, non nisi cum Nostra, aut Vicarii Nostri licentia, idoneo ac approbato Vicario, cum congrua mercedeis affignatione constituto, ad modicum tempus absint.

Quia etiam, non absque singulari animi Nostri meroe conspeximus, aliquos de Clerico Nostro, propriæ vocationis ac professionis oblitos, amore libertatis, militiae nomen dedisse, contra expressa hujus Ecclesiae Statuta, aliasque Canonicas sanctiones; hinc iis omnibus & singulis, in virtute sanctæ obedientiæ severè præcipiendo, mandamus, ut, intra hanc Synodus nostram & Festum Paclæ proximum, bello armisque se abdicent, & ad Ecclesiæ, quibus ascripti sunt, redeant, ibidemque se qualificent, ac muneri suo diligenter satisfaciant; aut alias contra eos, juxta facrum

rum Canonum præscriptum, etiam ad suorum privationem beneficiorum aliasque arbitrariorum pœnas, Nobis reservatas, procedemus.

D E C R E T V M VI.

De Prælati s.

SI detens est, quoilibet subditorum curam exercere follicite, & per omnia, velut lucis filios, ambulare; hoc tamen præcipue ab iis exigitur, qui constituti per altitudinem dignitatis ut in specula, circa commissas sibi plebes, Pastorum simul & custodum partes implere tenentur, ac coram ipsis laudabilium operum exemplo lucere. Quapropter Prelatos omnes hortamur in Domino, ut quod vocabulo sonant, merito præstent, sua ac fraternæ salutis memores; numquam se ab oviu m siarum cura, mercenarii more, longo tempore subducant; in vim præstiti alias juramenta, bona, jura, ac privilegia Ecclesiærum commissarum, graviter defendant; illudque cordi habeant, ut, inter suæ curæ commissos, pacis tranquillitas vigeat, fervor charitatis exæstuet, invalescat concordia unitas, animorum identitas perseveret; in rebus difficultioribus, quæ vires superant, ad Nos recurrant; advigilent circa omnium & singulorum vitam ac mores, ut vitia extirpentur, virtutes plantentur, & officio suo quilibet satisfaciat; ut in Ecclesiæ & Capitulo omnia decenter peragantur, nullæ inter sibi commissos lites ac discordia existant; si quæ oborta fuerint, quantocius terminare ac sospire studeant; graviores vero excessus, ac de quibus in publico constiterit, ad Nos referre non omittant. Nullus vero Decanorum, absque confirmatione, à Nobis petita & accepta, functionibus, muneri suo incumbentiibus, se immiscere præsumat.

P A R S T E R T I A.

D E C R E T V M I.

De Regularium vita & disciplina.

SVb Nostra Pastorali vigilantia & cura, de benigna Dei providentia, plurima Regularium Monasteria data, recognovimus haec tenus Acatholicorum iniquâ usurpatione occupata; quorum nonnulla, de ejusdem Dei omnipotentis copiosa misericordia gaudemus esse restituta.

Ac, zelo convenientis charitatis cupientes, haec tenus militum diversoria &c, ne quid gravius dicamus, incontinentiæ receptacula, de nro videre scholas pietatis & virtutum ornamenta; omnes sine differentia Regulares &

D E C R E T V M VII.

De Parochiis & Curatis.

CVm Pastores in partem solitudinis nostræ Episcopalis vocati sint, & ab iis subditorum latus & incolumenta fere dependent; serio in Domino monemus, ut diligenter sibi commissorum curam habeant, continuam apud Ecclesiæ suas residentiam faciant, juxta fundationes frequenter Missas celebrent; quæ ad Ecclesiæ nitorem & munidiam spectant, studiose current, ut, se decorem domus Dei in veritate diligere, doceant; pro concione ad populum singulis Dominicis festisque diebus, per annum occurrentibus, modelte & graviter dicant; si quæ vero testimonia ex sacra Scriptura locis adducentur, vulgari lingua proferantur; sacras literas, non ex suo cerebro, sed ex sanctorum Patrum doctrina & sententia, explicabunt; nullas incertas historias, fabulas, aut alia quæcunque, quæ ad ædificationem non spectant, in medium proferant; materiam autem talem sument, quæ captui auditorum conveniat; ipsique à vitiis, præsertim blasphemis, juramentis, conviciis, detractionibus, & ebrietate, abstinere conabuntur. monebunt subditos, ut utriusque Magistratui pareant, præcepta Dei, leges ac cæremonias Ecclesiæ, nec non Concilii Tridentini Decretorum tenorem, laudabiles etiam hujus Dicecessis consuetudines, studiosè observent. Magistratum Ecclesiasticum, etiam civilem, publice pro concione carpere, perstringere, aut aperte objurgare, in ullam religiæ familiam aut statum Ecclesiasticum invehi, nequaquam præsumant. Si qui verò aduersus alium querelam habent, coram Nobis aut Vicario Nostro deferre non omittant.

Religiosos monemus, ut se ipsos, & quomodo sua vota reddant Altissimo, cauta ratione inspiciant, continentiam & castitatem colant, ejusque conservandæ media amplectentes, secularia incauta negotia, ac ipsam damnabilem proprietatem, non aliter ac pestem, fugiant.

Abstineant ab omni familiaritate disparis sexus, etiam oculorum incauta concupiscentia; sua religiosa statuta sedulo servantes.

In quem finem, ne, dum terrena confiderant, eorum conversatio impedita, non sit cælis; Regularium & Religiorum Prælati injungimus, quatenus, pro necessitate & Monasterii facultatibus, juxta vocationis & Regulæ rationem, necessaria, tam in vietū, quam in potu ac vestitu, decenter ac benigne subministrent.

Ingressum